

IN MEMORIAM

Dr. Dragan Josić

(1945. – 2019.)

Dana 24. kolovoza 2019. iznenada nas je napustio dr. Dragan Josić, psihijatar, psihoterapeut, grupni analitičar, edukator u Institutu za grupnu analizu i Hrvatskom društvu za psihoanalitičku psihoterapiju, IPA-ov psihoanalitičar, trening-analitičar i supervizor te član odbora za edukaciju u Hrvatskom psihoanalitičkom društvu.

Rođen je u Novom Sadu, formativne godine adolescencije proveo je u Sarajevu, gradu koji je jako volio. Studirao je medicinu u Beogradu, specijalizirao psihijatriju u Zagrebu. U početku je radio kao specijalist psihijatar u Psihijatrijskoj bolnici Popovača, a zatim kao psihijatar psihoterapeut na Odjelu za psihoterapiju odraslih u Klinici za psihološku medicinu KBC-a Zagreb, odakle je 1990. godine otišao u privatnu praksu u kojoj je radio do kraja.

Bio je pravi kliničar, stručnjak iznimne senzibilitnosti i talenta za psihoterapijsku struku te ogromne predanosti poslu koji je živio, radio i volio. Svi koji su ga dobro poznavali znaju da je područje njegova temeljnog zanimanja bio pacijent, njegova patnja i bol, sanjarenja i snovi, a posebno osjećaji. Bio je iznimno zainte-

resiran za cjelokupnu unutarnju psihičku stvarnost pacijenata te je bez teškoća prepoznao razliku između bolesnih i zdravih dijelova njihove osobnosti. Uvijek na strani zdravih dijelova osobnosti pacijenata, strpljivo je čekao njihovo postupno i polagano jačanje i rast. Boleznim dijelovima osobnosti jasno je davao do znanja da ih ne poštuje i da ih se ne boji te da je svjestan njihova pogubnog djelovanja na zdrave i zrele dijelove.

Područja znanstvenog interesa bila su mu raznolika: prije svega psihologija selfa Heinza Kohuta, teorija objektnih odnosa, diferencijacija i separacija selfa od objektnih reprezentacija, psihosomatika, psihoanalitičko liječenje narcističkih poremećaja osobnosti te putovi i mogućnosti sazrijevanja narcizma.

Od kraja osamdesetih godina prošlog stoljeća bio je dio projekta razvoja psihoanalize u Hrvatskoj i nastanka Hrvatskog psihoanalitičkog društva kao sastavnog dijela Međunarodnog psihoanalitičkog udruženja (IPA-e). Njegovi analizanti i supervizanti danas su psihoanalitičari, pa i trening-analitičari u Društvu u kojem je dokraja bio itekako aktivan. Uložio je izniman trud u stva-

ranje temelja za budućnost HPsD-a i psihoanalize u Hrvatskoj.

Draganov iznenađan i neočekivan odlazak ostavio nas je u šoku i tuzi te s osjećajem da je otišao prerano i da nam je još toliko mnogo mogao dati.

U ovom tekstu oprostaja s Draganom i uz temu opraštanja od dobrog objekta prepuštam riječ njemu samome, iz njegova članka „Završetak psihoanalitičkog liječenja u grupi“ (2011.).

Voditelj (Dragan): Svi smo tu i nosimo jedni druge u sebi, noseći i sve ono što smo imali zajedno. To nas hrani i to je dobro. I ja ću imati sjećanja na sve vas i to u meni stvara jedan dobar osjećaj, što vas imam u sebi, grije me to kad vas se sjetim. To je vrijedno i drži čovjeka, ta naporna i dobra iskustva koja smo zajedno stjecali i povjerenje koje smo izgradili. Sada se možemo simbolično imati u sebi, a da ne moramo biti i konkretno jedni uz druge.

Pacijentica K.: Meni je ovo najbolje iskustvo u životu. Ne žalim nijednu minutu. Ni dobroga niti lošega. Vi ste svi tu u meni. Sada plačem, ali ne mogu opisati koliko mi je drago što sam došla ovamo i bila s vama. Ne mogu to nikome izvana opisati ni predočiti. Sretna sam što iza sebe imam to neprocjenjivo iskustvo koje ću ponijeti odavde.

Voditelj: Mislim da je grupa vrlo dobro radila i da je potrebno još vremena bez

grupe da se nataloži sve što smo ovdje stvorili. Rastanak je ovo od dobrih ljudi koji su tu unutra, u nama dobri, jer svi smo mi jedni druge trebali i dugo smo se upijali. Sad smo svi jedni drugima dobre osobe i to nam svima pruža iznimnu zaštitu. Time separacija od dobrih objekata nije ni bolna niti teška, nego ima tuge, ali i topline u tom rastanku. Tako barem ja osjećam. Nema razornog straha. Kao što sami osjećate, ima tu uzbuđenja, ali nema izgubljenosti. Napravili smo i mnogo i dobro. I vi ste meni mnogo pomogli i od vas sam mnogo naučio. Mnogo ste puta vi bolje negoli ja mnogo toga i rekli i vidjeli i dali mi inspiraciju da se na to što je došlo od vas i ja nadovežem. Sjećate li se da sam vam onda kad se to događalo to i govorio, kako je netko od vas nešto vrlo dobro rekao ili prepoznao, a da ja to nisam ni vidio niti razumio? Možda mi u početku niste vjerovali.

K.: Nismo. (smijeh u grupi)

Voditelj: Pa eto, naradili smo se i ja sam, a kao što vidim i vi, vrlo zadovoljan našim radom i našim dobrim odnosima koje smo izgradili i ostaje nam još samo da se pozdravimo i tako završimo našu grupu. I meni su suzne oči od uzbuđenja, od radosti i tuge što se rastajemo.

Tako je, eto, otišao i naš Dragan, no završetak je ostao u nama.

24. 10. 2019.

Oleg Filipović